

[Wilhelm.]

mekanismer i det kapitalistiske samfund, der er blevet tydeligere, men samtidig er sammenbruddet af de gamle opfattelser noget, som efterlader forvirring, som let kan ende i en desperat, en reaktionær holdning. Derfor er det vigtigt, at krisens mekanik, dens årsager og dens sammenhæng med det økonomiske system tydeliggøres.

Jeg skal ikke gentage — det har vi gjort tit — VS' opfattelse af denne krise og dens sammenhæng med selve det økonomiske system, vi lever under. Men jeg vil konstatere, at septemberforliget i hvert fald ikke bidrager til nogen tydeliggørelse. Åbnings-talen heller ikke. Statsministerens udtalelser samme aften i tv's krydsild gav heller ingen større klarhed. På 30 minutter, tror jeg, lykkedes det statsministeren mindst lige så mange gange at forklare det hele ved hjælp af konjunkturerne, som det nu skal hedde. Nu skylder statsministeren så blot den danske befolkning en forklaring på — og den kunne jo passende komme her i dag — hvad konjunkturerne er for noget. Hvor kommer de fra? Kommer de ud af den blå luft, eller hvordan forholder det sig? Hvorfor er der pludselig dårlige konjunkturer i hele den kapitalistiske verden? Er det som med et skybrud eller virusinfektioner, eller kan der måske gives lidt mere præcise årsager til dette med konjunkturerne, der får skylden for det hele? Det er hidtil ikke lykkedes at få socialdemokratiet til at rykke ud med sin forklaring på kapitalismens krise. Det er blevet ved den dér med konjunkturerne, som er dårlige. God dag, mand.

Der er heller ikke skabt klarhed med den åbningstale, der er lagt frem, som sagt, og der er især ikke skabt nogen klarhed, når man sammenligner den mundtlige med den skriftlige del. Den mundtlige del vil sikre en styring af boligbyggeriet med 40.000 boliger årlig. Den skriftlige, som skulle indeholde alle regeringens forventede initiativer mere konkret, indeholder intet som helst i den retning. Den indeholder heller intet som helst i retning af at sikre de 8.000 almennyttige boliger. Og mens vi er ved boligministeriet: den indeholder heller intet modtræk mod den spekulative omgåelse af ejerlejlighedsbegrænsningen, som er praktiseret gennem udstykning i anpartslejligheder. Intet er der planer om, ifølge den skriftlige beret-

ning fra regeringens side, at gøre ved den sag.

Bedre arbejdsmiljø og arbejderbeskyttelse tales der også om i åbningstalen. Hvis dermed menes, at regeringen endnu en gang vil fremlægge forslaget om arbejdsmiljø i den hidtidige form, og så vidt jeg har set af materialet fra boksen i dag, så er det det, der menes. Det er ordret det gamle arbejdsmiljøforslag, man lægger frem igen, og så skal vi igen fra VS' side påpege, at dette forslag ikke på ét punkt angriber de væsentligste helbredsnedbrydende faktorer, nemlig de invaliditetsfremmende lønsystemer og skifteholdsarbejde, at der tværtimod åbnes mulighed for udvidet skifteholdsarbejde og for kontinuert 7 dages drift, som det hedder, hvilket jo i realiteten vil sige skiftehold gennem weekenderne, og at der foreslås en direkte forringelse, når det drejer sig om ungarbejdernes beskyttelse, idet der åbnes mulighed for, hvad der ikke har været før, overarbejde og natarbejde for unge under 18 år. Det er nogle af realiteterne bag den fromme snak om arbejdsmiljø, og det er skræddersyet efter kapitalens behov og ikke efter de smukke ord om livskvalitet.

Mens vi er ved arbejdsministerens område, skal jeg da også bemærke, at der ikke i den skriftlige del findes mindste tegn på, at regeringen vil ændre 26 ugers reglen, til trods for at tusinder af lønarbejdere netop i den kommende periode vil falde for denne bestemmelse og derved oven på en langvarig og nedbrydende arbejdsløshedperiode skal pålægges den yderligere belastning at blive frataget understøttelsen.

Statsministeren taler om en rolig udvikling af den offentlige sektor, og i samme åndedrag taler han om yderligere besparelser. Den kender vi. Den rolige udvikling omkring daginstitutionerne f. eks. Besparelserne skal tage hensyn til beskæftigelsen, siger regeringen ganske vist. Nå ja, men vi har stadig væk til gode et svar på, hvordan det skal ske. Det største af regeringens forligspartier, venstre, har udtrykkelig krævet, som jeg før har gjort opmærksom på, at besparelserne især skal gå på det offentliges personaleforbrug, og regeringen siger nu i åbningstalen, at besparelserne skal ske under hensyntagen til beskæftigelsen. Hvor forestiller regeringen sig, at de 4½ mia kr. i de kommende 3 år skal spares? Vi kunne